

en Mulighed for, at der dog kan blive noget Overstud af nogenlunde samme Størrelse som hidtil, eller skal man ganske gaa bort fra dette Synspunkt og sige: Vi ville føre godt over alt, lige meget hvad det koster. Det sidste er jo et farligt Standpunkt. Jeg ser godt, at der er gængende Grund i det Standpunkt, at vi ville have nogen Forrentning, men man har dog noget at holde sig til i Administrationen, nemlig det, at man ikke paa nogen Strækning skal trafikere, føre saa stærkt, at den giver Understud; det er allerede noget. Vi have ikke saa saa Strækninger, som have givet og til Dels endnu give Understud, og det Strækninger, som man netop nu forlanger skulle tages op til stærkere Trafik, idet man siger, at det nok vil komme til at betale sig. Ja, det kan være trøsteligt for mig at høre ærede Medlemmer i det andet Ting og det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Magdalen) sige, at der nok vil komme Indtægt og Overstud. Det kan jo være meget rart, men jeg stoler ikke saa ubetinget paa det over for de Tal, jeg har for mig, og de Erfaringer, jeg har med Hensyn til den Drift, der hidtil har fundet Sted. Det er noget solidere at støtte sig dertil end at haabe, at med Udvikelsen, mange Tog, komme Indtægterne nok. Det gør man hyppigt, men deri tager man fejl. Det vilde være mærkeligt, om jeg skulde have noget mod at udvide Toggangen i Provinsen Sjælland — jeg er selv valgt der og er knyttet dertil —, det kan man sige men ikke rigtig tro paa det. Paa den anden Side kan jeg ikke gaa saa vidt at sige, der skal føres stærkt, uanset hvad det koster. Jeg mener, at jeg med Villighed kan forlange, at man i Rigsdagen, og ganske særlig i dette Ting, i Aar tager Stilling til Spørgsmaalet om Synspunktet for Statsbanedriften; om det skal være det, at vi skulle tilstræbe nogen Indtægt af vore Statsbaner, og da omtrent den, vi have nu, eller se bort fra det Standpunkt og sige: Vi imødekomme alle Ønsker om Forbedringer.

Frijs: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal gøre til den højtærede Minister. Det er aldeles ikke min Mening, at man slet ikke skal tage Hensyn til Rentabiliteten. Hvad jeg derimod har ønsket, er, at der skulde gives Lejlighed for Landstinget til gennem nøje Drøftelse af den her foreslaede Udgift at se, om man ikke kunde spare saa meget, at det, der spares, kunde anvendes andre Steder. Hvis det kan realiseres, vil det ikke føre til, at der bliver en mindre Forrentning af Jærnbannerne.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Ja, dertil maa jeg nødvendigvis gøre den Bemærkning, at det, her er Tale om, er Kapitalanlæg, saa selv om man sparer noget af dette, bliver det ikke stort lige over for Spørgsmaalet om, hvorledes Forrentningen, hvorledes den aarlige Driftsindtægt og Udgift vil stille sig. De to Ting staa ikke i nogen rigtig Forbindelse. Kunne vi spare i Kapitalanlæg, kunne vi anvende det andetsteds i Landet til at bygge Jærnbaner for, hvis det bliver nødvendigt. Det tror jeg nu ikke, det for Øjeblikket vil vise sig at være i større Omfang, og vi have jo ogsaa taget Stilling til dette Spørgsmaal i 1894. Jeg har nemlig forstaaet Landsstingets Stilling saaledes, at man den Gang til private Jærnbaneanlæg bevilgede det, som man ønskede at bevilge i de første 10 Aar.

Det. Hansen: Det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madsen-Magdalen) gjorde Bemærkninger med Hensyn til § 5, hvor det jo foreslaas, at de 4—5 Mill. Kr., der vilde medgaa til dette Anlæg, skulde tages ved Statslaan. Den højtærede Minister, som derefter havde Ordet, fandt end ikke Anledning til at komme ind paa dette Punkt, og det er i fuldstændig Overensstemmelse med, at der heller ikke i Bemærkningerne til dette Lovforslag findes mindste Medbegørelse for, at Pengene til dette Anlæg skulde tilvejebringes ved Statslaan. Det synes altsaa, at den højtærede Minister gaar ud fra, at det er nu fastslaet, at naar vi skulle bygge Jærnbaner her i Landet, ja endog saa blot naar vi skulle anlægge Dobbeltspor til Udvikelse af Jærnbannerne, skulle Pengene nødvendigvis tages ved Statslaan. Jeg har tidligere haft Lejlighed til i dette Ting at tale om denne Sag, og jeg har udtalt, at jeg finder, det er en forkert finansiel Politik, at man saaledes for at bygge en hvilken som helst Jærnbane, endog saa smaa Baner, skal optage Laan, skal bygge paa Gæld. Den Tale, som altid føres om, at det har man Lov til at faste over paa Efterkommerne, mødes med den Bemærkning, det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds allerede er kommet med i Dag, at vore Efterkommere saa saamænd Udgifter nok: hver Tid har sin Byrde og sin Plage. Vi kunne ikke vide, hvilke Krav der vil blive stillet til dem i det 20de Aarhundrede, og naar vi ikke sørge for at overlevere en god finansiel Status til vore Efterkommere, kunne de med Rette bebrejde os i vore Grave, at vi have forværret den finansielle Stilling. Jeg vil antage, at den højtærede Minister vil svare